

er skabt og opretholdt Uligheder produktions- og prismæssigt inden for de enkelte Egne af Landet, ligesom man derved har stillet de enkelte Landbrug ulige over for de regulerende Foranstaltningers økonomiske Virkninger.

Den største og daarligst stillede Produktionsgren i Øjeblikket er Mejeribrugene; men desværre kan Rentabilitet ikke her fremskaffes alene gennem en Betaling af Produktionsprisen for Hjemmemarkedets Forbrug af Mejeriprodukter, da disses Mængde kun svarer til ca. 30 pCt. af de samlede Mælkeprodukters Værdi, hvorimod ca. 70 pCt. svarer til Værdien af eksportbestemte Produkter sammenlagt med Værdien af Skummetmælk og Valle, der hovedsagelig omsættes gennem Svinefedning.

Mejeriprodukternes Pris er afgørende for Grovfoderproduktionens Betaling, hvoraf fremgaar, at det bliver sidstnævnte Produktion, der er den tilbageværende stærkest tabgivende blandt Afgrøderne, hvis man gennemfører en Kornordning, der dækker Kornets Produktionspris.

Som Følge heraf maa en Fordeling af Svineproduktionen ske under Hensyntagen til Grovfoderproduktionen eller den dertil knyttede Mælkeproduktion.

Forudsætningen for Mindretallets Forslag til en ny Kornlov er derfor, at der gennemføres en Svineregulering, der tager Hensyn til de økonomiske Virkninger af de Foranstaltninger, som Sukker-, Kartoffel- og Kornordning medfører i Retning af Rentabilitet for visse Arealers Dyrkning, saaledes at de prishævende Foranstaltningers Virkninger derigennem fordeles ligeligt saavel paa de forskellige Størrelser af Landbrug som paa de forskellige Egne af Landet.

Endvidere bør Svinereguleringen tilrettelægges saaledes, at den ikke virker hemmende for Gennemførelsen af den paa krævede yderligere Reduktion af Kvægbesætningerne.

For at fremme Genskabelsen af dansk Landbrugs Rentabilitet stiller Mindretallet sine Ændringsforslag, og ud fra nævnte Forudsætninger indeholder Forslaget i Kapitel I Bestemmelser (jfr. § 02), der gaar ud paa

ved Hjælp af Afgift paa udenlandsk Korn at bringe Prisen paa hjemmeavlet Korn op til Produktionsprisen, saafremt de udenlandske Kornpriser i sig selv ikke betinger en saadan.

Ændringsforslaget gaar endvidere ud paa gennem et maanedligt Tillæg — bortset fra de første 2 Maaneder af Høstaaret — af 15 Øre pr. 100 kg Korn at skaffe Dækning for Opbevaringsudgifter, saaledes at Kornsælgeren er ens stillet, enten der sælges paa den ene eller anden Tid af Høstaaret.

Endvidere tilsigter man, ved Forslaget om Udregningen af Afgiften som Forskellen mellem den billigste Foderkornsort paa Verdensmarkedet og Minimal-Cifprisen, at ophæve det uheldige Forhold, som har vist sig at være til Stede under den gældende Kornlov, hvor Gennemsnitsprisen for samtlige Sorter af Foderkorn har været benyttet som Grundlag, det Forhold nemlig, at Kornhandelen ikke har været tilstrækkelig interesseret i at indføre det billigste Korn.

Yderligere har man fundet det rigtigt at benytte det Princip, som ogsaa Husmandsforeningens Møde i Odense i Sommeren 1933 gav Tilslutning til, nemlig at lade Flæskeprisen være Regulator for Afgiftens Størrelse.

Mindretallet foreslaar Gennemsnittet af 12 Ugers Noteringerne for Flæsk som Grundlag for Beregningen, idet man gennem dette større Antal Noteringer bedre opnaar at udjævne kortvarige Prissvingningers Virkning og dermed undgaar en for hyppig Forandring af Afgiften.

Som det fremgaar af Ændringsforslaget (§ 02, Stk. 8), foreslaar Mindretallet at opretholde Princippet i den nugældende Kornlov vedrørende nedsat eller ingen Afgift paa Rug, der anvendes til Menneskeføde.

Forslaget maa imidlertid ikke opfattes som Erkendelse af, at Landbruget — fordi dets Produktion omfatter Fødevarer — har nogen Særligt fremfor andre Erhverv til at levere Befolkningen Livsfornødenheder til tabgivende Priser eller Priser, der ligger betydeligt under det gældende Prisniveau.

Imidlertid ønsker Mindretallet som nævnt ikke at foreslaa Ændring paa dette Punkt, om end det er med nogen Betænke-